

Svajonų
ROMANAI

Aistra

LAUREN CANAN
Atrodo, man reikia vyro

2,90 Eur 2016 kovas–balandis

Knygute.lt

Lauren Canan
(Loren Kanan)

ATRODO, MAN REIKIA VYRO

Romanas

Versta iš Lauren Canan, Terms of a Texas Marriage, 2015

© Lauren Canan, 2015

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Miglė Puzarienė, vertimas iš anglų kalbos, 2016

© Janina Jankauskaitė-Šareikienė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2016

ISBN 978-609-03-0031-2

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2016

Pirmas skyrius

Šėja Hardin turėjo pripažinti – vyras už velnią tikrai gražesnis. Pro vešlius, profesionaliai sušukuotus raudonmedžio spalvos Aleko Moresono plaukus ragai nekyšojo, ant kaktos krito kelios neklusnios garbanėlės. Plati burna ir ryškiai apibrėžtos lūpos, nors atrodė nepermaldaujamos, nesišiepė. Beveik tobuli balti dantys, blykstelėję pro dirbtinę šypseną susipažįstant, ilčių nepriminė. Tiesą sakant, tarsi skulptoriaus išskobtus vyro veido bruožus galėtum pavadinti net labai gražiais, jei ne visa apimantis šaltas abejingumas. Todėl veidas atrodė pakenčiamas. Tik pakenčiamas.

Nuo tada, kai įėjo į konferencijų salę šalia advokato kabineto, vyro žvilgsnį Šėja pajuto keletą kartų. Nereikėjo nė į tą pusę žiūrėti – žinojo, kada jis stebi tyliai susidarydamas pirmą įspūdį, galbūt vertindamas jos galimybes, sverdamas jėgas, pasirengęs pastebėti bet kokį silpnumo ženklą.

Moters instinktas perspėjo, kad jo vertinimas neapsiriboja vien gebėjimu valdyti situaciją. Vyras nužvelgė kiekvieną kūno apvalumą, pastebėjo kiekvieną kvėptelėjimą, žiūrėjo, kaip

ji juda: atviras ir nuoširdus susižavėjimas jos moteriškumu ir jokių pastangų nuslėpti domėjimąsi. Nuo jauti pakuždėjo, kad šitas vyras žino, ko moteriai reikia ir kaip tai gauti. Subtili arogancija ir jaudino, ir žeidė tuo pat metu.

Šėja bandė nuryti, bet burna perdžiūvo. Stengdamasi neparodyti, kaip vyras ją veikia, moteris sukryžiavo kojas, nusibraukė nuo veido plaukus ir įsmeigė akis į seną švytuoklinį laikrodį ant sienos. Nors ir stengėsi nekreipti į jį dėmesio, karštis tvilkė kūną, kaitino pojūčius, įžiebė geismą pilvo apačioje.

Pagriebusi pieštuką ėmė įsiutusi keverzoti atverstame bloknote. Elgiasi kaip galvą pamečiusi paauglė. Kaip iš viso gali jausti bet kokį potraukį šiam vyrui? Jo pasirinktas gyvenimo kelias griovė praeitį, daužė gražius senų laikų relikthus, keitė juos šaltomis stiklo ir metalo klastotėmis. Dabar jis trokšta Šėjos ūkio. Moteris įsiuto ant išdaviko savo kūno. Nesileis įbauginama – nei sugundoma – jo ar jo advokato. Priežasties, dėl kurios jie sėdėjo priešais, visiškai užteko išsklaidyti bet kokias mintis, kad Aleką Morestoną ji kada nors norėtų pažinti geriau.

– Jei viskas paruošta, manau, pradėkime, – paragino Benas Rakeris, jos advokatas ir ilga-

metis šeimos draugas.

Jis įjungė nediduką magnetofoną, padėtą ant blizgančio konferencijų stalo kartu su įvairiais popieriais, užrašų knygelėmis ir teisiniais dokumentais.

- Šiandien balandžio dvidešimt šeštoji. Šio susitikimo tikslas - aptarti nuomą namo ir žemės, kuriais dabar naudojasi Šėja Hardin. Dalyvauja Alekas Morestonas, nuosavybės savininkas, jo advokatas Tomas Longas, Šėja Hardin ir aš, Benas Rakeris, panelės Hardin teisinis patarėjas.

Šėja nusišypsojo Benui. Jo pavargusiose, bet suktose pilkose akyse spindėjo susirūpinimas dabartine padėtimi. Vyras beveik keturiasdešimt metų užsiima teisine praktika, Šėja visiškai pasitiki jo sugebėjimais, kaip pasitikėjo jos tėvas.

- Devynioliktojo amžiaus pradžioje penkis tūkstančius šimtą dvidešimt akrų žemės, besidriekiančios ties vakarų siena iki pat Nacionalinio miškų ir pievų rezervato Teksase, įsigijo Viljamas Alekas Morestonas.

Tais pačiais metais jis perleido viską našlei Merei Džozefinai Hardin. Nuo tada Merės Hardin palikuonys gyvena toje žemėje, šiuo metu

turinčioje Barho ūkio pavadinimą.

Benas pasiėmė akinius, užsidėjo ant nosies ir pakėlė originalaus dokumento kopiją.

- Ši žemė buvo perleista ne tiek pirkimo, kiek, kaip mes šiais laikais vadiname, nuomos būdu. - Jis pažvelgė per akinių viršų. - Tikiuosi, kad kiekvienas iš jūsų turite originalo kopiją? - Kai kiti linktelėjo, jis tęsė: - Turbūt pastebėjote, kad terminas yra devyniasdešimt devyneri metai su galimybe pratęsti.

- Pirmą kartą nuomos sutartis buvo pratęsta Kiro Hardino, Šėjos proprosenelio. Antrasis tarpsnis, apie kurį dabar kalbame, baigiasi šį mėnesį, jei tiksliau, po penkių dienų. Panelė Hardin norėtų išlaikyti nuosavybę. Ponas Morestonas pareiškė norą valdyti turtą pats. Taip gali atsitikti tik tuo atveju, jei panelė Hardin neįvykdys būtinų sąlygų nuomai pratęsti iki šio mėnesio pabaigos.

Šėja pažvelgė į Aleką Morestoną ir susidūrė su įdėmiai stebinčiomis akimis. Nuo jo sklido galinga energija, jėga, sutelkta tiesiai į ją. Mergina nurijo nerimą ir nusigręžė nekreipdama dėmesio į vis tankėjantį pulsą.

- Mes neapžiūrėjome namo ir ūkinių pastatų, - neperspėjęs įsiterpė ponas Longas. - Tačiau

esame patenkinti, kad viskas geros būklės. Manome, kad visos nuosavybės priežiūros sąlygos vykdomos.

Šėja užsimerkė su palengvėjimu. Spustelėjo Beno ranką ir pažvelgė į poną Longą ir Aleką Morestoną dėkinga, kad jie sąžiningai įvertino tai, ką rado. Mergina sugebėjo net šyptelėti iš dėkingumo. Alekas Morestonas neryžtingai linktelėjo galva tarsi sakydamas „nėra už ką“, bet Šėja pastebėjo pakilusius antakius ir griežtame veide blykstelėjusį kvailą šypsnį – tarsi jis žinotų kai ką, ko ji nenumano.

Šėja vėl pažvelgė į Beną. Jis nesišypsojo, ir tokio palengvėjimo kaip ji nejautė. Niekas neišjungė magnetofono. Niekas neatsistojo. Tarsi greitai besileidžiančiame lifte būtų pradėjęs mirksėti avarinis signalas, įspėjantis apie grėsiantį susidūrimą.

- Be nuosavybės būklės vertinimo, - tarė Benas vis dar nežiūrėdamas jai į akis, - panelės Hardin ir pono Morestono protėviai laikė būtinu pridėti tai, ką aš pavadinčiau asmeniniu punktu.

- Asmeniniu punktu? - Suraukusi antakius Šėja žvilgsniu ėmė naršyti seną, ranka rašyto dokumento kopiją.

- Ketvirtame puslapyje, maždaug du trečdaliai žemyn. - Benas nusiėmė akinius ir padėjo dokumentą, tarsi galėtų pacituoti jį iš atminties. Balsas buvo tylus, jis kalbėjo labai švelniai. - Ten parašyta, kad ne tik ūkio būklė privalo būti gera, bet ir kad jei sutartį atnaujinti tenka moteriai, ji turi būti oficialiai ištekėjusi iki pasibaigiant sutarties laikui.

Šėja vos nepašoko, pažvelgė į Beną.

- Ką? - Merginai iš nuostabos žandikaulis atkaro.

Ji susiraukė nesuprasdama ir negalėdama patikėti tuo, ką dabar išgirdo.

- Tolimesniuose punktuose... - Benas vėl užsidėjo akinius ir pakėlė smakrą, šis veiksmas leido jam žiūrėti pro apatinę progresinių lęšių dalį. - Jei moteriškos lyties nuomininkė neturi vyro ar brolio, vyriausias suaugęs nevedęs vyriškis iš Morestonų šeimos susijungs su ja santuokos ryšiais juridškai ir dvasiškai ir jie gyvens kaip vyras ir žmona ne trumpiau kaip vienus metus, kad vyras garantuotų apsaugą nuo visų ir bet kokių pavojų, padėtų dirbti višus ūkio darbus ir pasirūpintų, kad moteris gautų prideramą ir sąžiningą kompensaciją.

- Jei kuris nors atsisakys vykdyti šią prievolę,

turtas automatiškai pereis antrajam. Jei santuoka bus įregistruota, ji gali būti nutraukta pasibaigus vienu metų terminui ir žemė vėl pereis Hardinų šeimai kitiems devyniasdešimt devyneriems metams.

Benas atsilošė krėsele ir nusviedė dokumentą ant stalo.

– Turėtum žavėtis Morestonų šeimos galantiškumu.

Nedidelę patalpą užtvindė tylą.

– Kaip suprantu, Šėja, – tarė Benas, – šeimos buvo artimos, todėl taip buvo siekiama apsaugoti moterį, kuri netekėjusi valdytų turtą sutarties terminui pasibaigus. Kaip žinai, tuo metu pasaulį valdė vyrai, o moteris viena pati nedaug teturėjo galimybių. Vieni santuokos metai turėjo reikšti, kad ji sulauks bet kokios pagalbos ūkyje. Jei kuris nors tiems metams pasibaigus panorės nutraukti santuoką, niekas neprieštaraus. Ironiška... – jis prisimerkęs pažvelgė į Aleką Morestoną, – sąlyga, ko gero, turėjo apsaugoti bet kurią Hardinų šeimos moterį nuo sukčių, galėjusių mėginti ją pasinaudoti.

Alekas neatsakė, tik raukšlėlės apie akis kiek paryškėjo – Beno vertinimas jam pasirodė juo-

kingas.

- Bet... - palinkusi į priekį Šėja atsirėmė alkūnėmis į stalą ir pirštais pasitrynė smilkinius, kad smegenys vėl įsijungtų. - Tu nori pasakyti... Tu sakai, kad sutartis negali būti pratęsta tik dėl to, kad esu netekėjusi?

- Jei galėčiau, - įsiterpė Tomas Longas. - Paprastas žodžiais tariant, panele Hardin, jei norite pratęsti sutartį, jūs turite būti susituokusi arba per penkias dienas ištekėti už Aleko ir gyventi santuokoje vienus metus. Jei nesutiksite, sutartis bus nutraukta. Jei Alekas nesutiks su tokia santuoka, nors jūs neprieštarausite, sutartis bus atnaujinta.

Šėja kurį laiką negalėjo nė žodžio ištarti. Žiūrėjo išpūtusi akis į poną Longą bandydama įžvelgti jo žodžiuose nors kokią prasmę. Ji buvo apstulbusi.

- Jūs, ko gero, juokaujate? Kažkoks nesveikas pokštas. Čia juk atgyvena. - Vis dėlto ryžtas išlikti ramiai sparčiai tirpo. - Tai juk neteisėta. - Ji pažvelgė į Beną, kuris tyliai sėdėjo stuksendamas pieštuku į stalą. - Ar ne?

Benas kiek padvejojo tarsį bandydamas sudėlioti atsakymą.

- Kiek man pavyko išsiaiškinti, nuosavybės

savininkas gali įrašyti į sutartį bet kokią sąlygą, reikalavimą ar apribojimą, leidžiamą to meto įstatymų – ką tik pageidauja. Jei nuomininkas sutinka, tas reikalavimas tampa privalomas. O jei klausi, ar tokia nuostata teisėta šiais laikais, tai greičiausiai ne.

Šėjai blykstelėjo viltis.

– Bėda ta, kad jei iškelsime ieškinį, kad šis punktas būtų išbrauktas, teisėjas gali pareikšti, jog visa sutartis niekinė, nebegaliojanti. Tokiu atveju ponas Morestonas tikrai neturės jokios prievolės pasirašyti sutartį iš naujo. Jei šis punktas teisėjams nepasirodys neteisėtas, kol jie pateiks sprendimą, pratęsimo terminas seniai bus pasibaigęs. Bet kuriuo atveju... – Benas tik skėstelėjo rankomis.

Šėja atsilošė kėdėje. Pažvelgė pro didžiulį langą. Kaip tokia graži pavasario diena galėjo taip staiga aptemti? Ji įrėmė akis į Aleką Morestoną.

– Tu apie tai žinotai, tiesa?

– Taip, – atsakė šis kimiu gerkliniu balsu. – Tomas pastebėjo ir man pranešė prieš du mėnesius. Tu gali paklausti savo advokato, kodėl jis nelaiškė būtina pranešti tau. Juk kuo tikriausiai žinojo, kad nesi ištekėjusi, būtume sutau-

pę nemažai laiko.

Šėja pažvelgė į Beną, kuris tik gūžtelėjo ir papurtė galvą.

- Atleisk, mieloji. Maniau, kad ponas Morestonas nekreips dėmesio į tokią keistą išlygą. Man ir į galvą nešovė, kad jis sugalvos ja pasi- naudoti siekdamas atgauti žemės nuosavybę.

- Negaliu patikėti, - burbėjo Šėja. - Niekuo netikiu. Ar jūs visi norite mane įtikinti, kad į šitas... nesąmones turiu žiūrėti rimtai? Kad prarasiu savo namus, savo ūkį, viską, dėl ko dirbo mano tėvas ir jo tėvas, tik dėl to, kad nesu ištekėjusi ir nenoriu tekėti už jo?

Mergina aiškiai pabrėžė žodį „jo“ lyg ką bjauraus ir begėdiško - o tai šią akimirką buvo visiška tiesa. Nepaisant seksualaus vyro žavesio, protas sakė, kad Alekas Morestonas niekas kitas tik šaltakraujis priešas. Ir dar ta... nuomos sutartis... kas būdamas sveiko proto galėtų įrašyti šitokią sąlygą?

- Į jūsų nuostolius bus atsižvelgta, panele Hardin. - Alekas tyčia nekreipė dėmesio į jos pykčio protrūkį. Ramus vyro balsas prasiveržė pro kambarį apsupusią tylą. - Aš ne prieš sumokėti už statinius, įskaitant namą, taip pat kompensuoti vienų metų ūkio pajamas. Ir, sa-

vaimė suprantama, pajamos už parduotus gyvulius bei įrangą bus jūsų, jei nuspręsite parduoti, o ne perkraustyti.

Šėja pikta dėbtelejo. Kalbėti bijojo, kad neišlietų širdyje besikaupiančio įtūžio. Lyginti šį vyrą su velniu būtų per daug švelnu.

- Be to, - tęsė ponas Morestonas, - sutinku suteikti pakankamai laiko jums susirasti kitai gyvenamajai vietai. Mes suprantame, kad persikraustymas gali užtrukti ilgiau nei standartinės šešias dienas.

- Aleko pasiūlymas labai dosnus, panele Hardin, - pridūrė Tonas Longas tarsi per prievartą.

Ji nekreipė dėmesio į advokatą, žiūrėjo tik į šios nesąmonės kaltininką, patį velnio įsikūnijimą.

Jis paprasčiausiai sėdėjo atsirėmęs krėsle, atrodė visiškai ramus ir abejingas tam, kas jai reiškė tikrą gyvenimo pabaigą. Pagrindiniai Šėjos principai, išsilavinimas, ateities svajonės, pasididžiavimas šeima - viskas susiję su ūkiu. Be ūkio mergina neįsivaizdavo savo gyvenimo....